

Η μηχανή που κάνει τα μαθήματα του σχολείου

Μια μέρα χτύπησε την πόρτα μας ένας περιεργός τύπος [...].Είχε στις πλάτες του μια σάκα πιο μεγάλη απ' αυτόν.

- Πουλάω μηχανές, λέει.

- Για να δούμε, απαντάει ο μπαμπάς.

- Ορίστε, αυτή είναι μια μηχανή που κάνει τα μαθήματα του σχολείου.

Πατάς το κόκκινο κουμπάκι, για να λύσεις τις ασκήσεις των μαθηματικών, το κίτρινο κουμπάκι για την έκθεση, το πράσινο κουμπάκι, για να μάθεις τη γεωγραφία. Η μηχανή τα κάνει όλα μόνη της στο πι και φι.

-Αγόρασέ τη μου, μπαμπά! λέω εγώ.

-Εντάξει, πόσα θέλετε;

-Δε θέλω χρήματα, λέει ο ανθρωπάκος. [...]. Θέλω το μυαλό του γιου σας.

-Μα είστε τρελός; βάζει τις φωνές ο μπαμπάς.

-Ακούστε με, κύριε, λέει ο ανθρωπάκος χαμογελώντας, αν η μηχανή τού κάνει τα μαθήματα, σε τι θα του χρησιμεύει το μυαλό;

-Αγόρασέ μου τη μηχανή, μπαμπά! παρακαλάω εγώ. Τι να το κάνω το μυαλό;

Ο μπαμπάς με κοιτάζει για λίγο και μετά λέει:

-Καλά, πάρτε του το μυαλό, αλλά ας μην ξαναμιλήσουμε ποτέ γι' αυτό.

Ο ανθρωπάκος μου παίρνει τα μυαλό και το βάζει σε μια τσαντούλα. Τι ελαφρύς που αισθανόμουν χωρίς το μυαλό μου! Τόσο ελαφρύς που βάλθηκα να πετάω μες στο δωμάτιο και θα έβγαινα απ' το παράθυρο, αν δε με είχε σταματήσει εγκαίρως ο μπαμπάς.

-Καλό θα ήταν να τον βάλετε σ' ένα κλουβί τώρα, εξήγησε ο ανθρωπάκος [...].

Ο μπαμπάς με έκλεισε σ' ένα κλουβί, λες κι ήμουνα καναρίνι. Το κλουβί ήταν μικρό, στενό και δεν μπορούσα να κουνηθώ. Τα κάγκελα άρχισαν να με στενεύουν, να με στενεύουν τόσο που...στο τέλος ξύπνησα τρομαγμένος! Ευτυχώς που ήταν μονάχα ένα όνειρο! Σας διαβεβαιώνω ότι στρώθηκα αμέσως να κάνω τα μαθήματά μου.

Τζάνι Ροντάρι, Παραμύθια σαν πλατύ χαμόγελο,

εκδ. Μεταίχμιο

Επεξεργάζομαι την ιστορία που διάβασα!

1. Απαντώ στις ερωτήσεις:

- Ποιοι είναι οι ήρωες της ιστορίας;
- Τι πουλάει ο ανθρωπάκος;
- Τι αποφάσισε τελικά ο πατέρας;
- Τι συνέβη μετά την αγορά της μηχανής;
- Πώς τελειώνει η ιστορία;
- Τι συναισθήματα σας προκάλεσε;
- Πώς θα χαρακτηρίζατε το παιδάκι;

2. Με τη φαντασία μου ζωγραφίζω ό,τι θέλω από το όνειρο του μικρού αγοριού. Πώς να ήταν άραγε αυτή η παράξενη μηχανή; Πώς να ήταν ο ανθρωπάκος;

3. Σκέφτομαι έναν άλλο τρόπο να εξελιχθεί η ιστορία...Συνέχισε με τη φαντασία σου! -Αγόρασέ μου τη μηχανή, μπαμπά! παρακαλάω εγώ. Τι να το κάνω το μυαλό;

ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

1. Συμπληρώνω τον παρακάτω πίνακα:

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ	ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ	ΑΟΡΙΣΤΟΣ	Μ. ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΗΤΙΚΟΣ
		Έλυσες	
διαβεβαιώνω			
	μπορούσα		
Πατάς			
	έβγαινα		
	Αισθανόμουν		
		στρώθηκα	
			Θα κουνιέμαι

2. Διαβάζω το κείμενο και γράφω στον πίνακα ουσιαστικά και επίθετα :

ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ	ΕΠΙΘΕΤΑ

3. Θυμάμαι την ορθογραφία μου!

Ο μπαμπάς με έκλ___σε σ' ένα κλουβ___, λες κι ήμωνα καναριν___ . Το κλουβί ήταν μικρό, στενό και δεν μπορούσα να κουνηθ__ . Τα κάγκελα άρχ__σαν να με στενεύουν, να με στενεύουν τόσο που...στο τέλος ξ__πνησα τρομαγμένος! Ευτυχ__ς που ήταν μονάχα ένα όν__ρο! Σας διαβεβαι__νω ότι στρ__θηκα αμέσως να κάνω τα μαθ__ματά μου.

4. Βρίσκω τα αντίθετα:

	ΑΝΤΙΘΕΤΑ		ΑΝΤΙΘΕΤΑ
ξυπνώ		χαίρομαι	
βγαίνω		κλείνω	
ανεβαίνω		Φωνάζω	
δέχομαι		Ευτυχώς	